

MAAN SUOLA

Matt. 5: 13-16

13. Te olette maan suola. Jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

14. Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla kätkössä,

15. eikä lampua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

16. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.

Armo riittää!

Muistan miten edesmennyt isäni loppuvuosinaan katseli mennyttä elämäänsä ja voihkaisi: "En ole saanut elämässäni mitään merkittävää aikaan!" Ehkä tämä turhuuden tuntu johtui osin siitä, kun hän näki niiden lentokoneiden ja diesel-veturien, joita hän oli ollut suunnittelemassa ja rakentamassa yksi toisensa jälkeen siirtyvän loppuun käytettyinä romuttamolle. Äitini ja meidän lastemme huomautus siitä, että olihan hän sentään kasvattanut hyvin kuusi lastaan, oli kantanut laajemminkin vastuuta seurakunnan lapsi ja nuorisotyöstä ei tuntunut myöskään tyydyttävän häntä. Lopulta viimeisessä viestissään meille Japaniin ennenkuin hän tästä ajasta lähti, kysymys sai vastauksensa. Se oli viimeisillä voimilla kirjoitettu syntymäpäiväkortti pojanpojalle. Sen sisältö oli lähes parissa lauseessa: "Tärkeintä elämässä on Jumalan armo, käytä elämäsi sen levittämiseen!"

Olemus tärkein

Uskovan kristityn, Jumalan ihmisen elämässä ei ole ratkaisevaa se, mitä hän elämässään tekee ja mitä hän saa aikaan, vaan se kuka ja millainen hän on ja ketä varten hän tekee sen, minkä tekee. Saatamme toki jonkun tuttumme kuoltua lukea lehdestä, millaisia ansioita hänellä milläkin alalla oli ja mitä hän harrasti. Mutta kuitenkin meille on tärkeämpää se, millainen hän oli kuin mitä hän teki. Meidän olemuksemme puhuu niin kovalla äänellä, että se peittää alleen puheitemme ja tekojemme äänen.

Kristityn määritelmä

Jeesuksen valtaistuin puhe, joksi Vuorisaarnaa voidaan syystä nimittää, määrittelee aluksi, millainen on Jumalan valtakunnan kansalainen, Jumalan ihminen. Jeesus julistaa autuaiksi eli ylen onnellisiksi ihmiset sen perusteella, mitä he Hänen armonsa vaikutuksesta ovat.

- Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.
- Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
- Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat maan periä.
- Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan.
- Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
- Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
- Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät on kutsuttava Jumalan lapsiksi.
- Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuuden syy

Autuuden eli onnen syynä ei ole siis siinä, mitä ihmiset tekevät, vaan siinä, millaisia he ovat. Heidän autuutensa ei tietenkään johdu heidän köyhyydestään eli puutteestaan, vaan siinä, että vain köyhät ja puutteensa tunnustavat tarvitsevat Herran apua. Mutta juuri sellaiset saavat Kristuksen suunnattoman rikkauden, Jumalan armon ja niissä koko taivasten valtakunnan ihmeellisenä lahjana omakseen. "Kristus tuli heidän tähtensä köyhäksi, että he rikastuisivat Jeesuksen köyhyydestä." Jumalan armo, meihin köyhiin ja ansiottomiin ja avuttomiin kohdistuva Jumalan rakkaus, muuttaakin meidät aivan muuksi kuin mitä omassa varassamme olemme.

Jumala antoi armossaan oman Poikansa Golgatan ristille kärsimään ja vuodattamaan pyhän verensä meidän syntiemme sovituksiksi, niin että jokainen köyhä, joka tulee Jeesuksen luo köyhyytensä tunnustaen, saisi lahjaksi Kristuksen koko rikkauden. Jeesus ottaa Lutherin "autuaaksi vaihtokaupaksi" nimittämässä armon ihmeessä vastaan meidän koko köyhyytemme ja syntitakkamme, kärsii sen tuomion loppuun asti. Vastineeksi Hän lahjoittaa oman täydellisen vanhurskautensa, puhtautensa, pyhyytensä, lapseutensa ja uuden elämänsä. Näin köyhästä tulee suunnattoman rikas ja ylen onnellinen. Jeesus on hänen rikkautensa, Jeesuksen puhdas vanhurskauden puku, hänen pukunsa ja Jeesuksen Pyhä Henki asettuu hänen sydämeensä asumaan. Hänen elämänsä ei ole enää hänen omaa elämäänsä, vaan Jeesuksen elämää Hänessä. Näin Jumalan ihmisen ratkaiseva ominaisuus on siinä, mitä Jeesus hänessä on.

Tie lapseuteen

Tie tähän Jumalan lapseuteen ei välttämättä ole helppo. Jeesus osoittaa Vuorisaarnan jatkossa, että portti tähän elämään on ahdas ja tie Herran seurassa on kapea ja vaikea. Mutta se on tie, joka vie elämään. Portti on ahdas siksi, että jos haluat päästä sisälle Jumalan valtakuntaan, Sinun on tunnustettava oma köyhyytesi, omat syntisi ja pahat tekosi. Sinun on tuomittava synti elämässäsi, voidaksesi saada sen Jeesuksen tähden anteeksi ja päästäksesi sisälle Jumalan valtakuntaan.

Moni jää tuon ahtaan portin lähelle. Ei häpeän tai toisten ihmisten mielipiteiden tai oman ylpeytensä vuoksi suostu tuomaan valoon ja tunnustamaan kaikkea syntiä, joka omantunnon tahraa. Moni taas työntää asiaa tuonemmaksi päivä kerrallaan ja on suuressa vaarassa paatua. Kuitenkin Herran kutsu kuuluu: "Käy minun valooni, tunnusta koko köyhyytesi ja kaikki syntisi, sillä minun vereni riittää puhdistamaan suurimmat syntisi!"

Kristityn kasvuprosessi

Sinä hetkenä kun käyt Herran luo katumuksessa ja uskossa, saat kaikki syntisi anteeksi ja saat uuden elämän Herralta. Olet autuas. Siitä alkaa sitten tie, jolla murhe kasvaa, kun synti näkyy myöhemmin entistä suurempana. Mutta missä synti on suureksi tullut, siellä armo on ylenpalttinen. Yhä suurempi lohdutus täyttää sydämen. Mitä syvemmin näet syntisi ja Jumalan armon suuruuden, sitä vähemmän voit enää kerskua itsestäsi. Sinusta tulee hiljainen, sävyisä ja nöyrä. Mutta samalla kasvaa sydämessä myös halu elää Jumalan vanhurskaan tahdon mukaisesti. Herran tahto taas on rakkauden ja laupeuden osoittamisessa. Mitä enemmän Herran elämä vie auttamaan ja rakastamaan toisia, sitä syvemmin myös paljastuu oman sydämen likaisuus, kun laupeuden osoittaminen on vaikeaa ja sitä ei läheskään aina oteta vastaan. On pakko palata uudestaan ja uudestaan laupeudentyössä tahraantuneen sydämen kanssa Jeesuksen veren puhdistettavaksi.

Jumalan rakkauden olemus alkaa näkyä entistä syvemmin. Laupeuden harjoittaja näkee kuitenkin nopeasti, että ellei rauhan evankeliumi pääse muuttamaan ihmissydämiä, he eivät saa pysyvää apua. Siksi hänestä tulee rauhantekijä, hän haluaa julistaa rauhan evankeliumia ihmissydämiin, joissa vallitsee riita, tora, vika ja katkeruus. Mutta tällaiset rauhan evankeliumin julistajat joutuvat kokemaan usein myös sen, että heitä ei ymmärretä, heitä aletaan vastustaa jopa vainota. Mutta sen keskellä heidän ilokseen jää kuitenkin se, että he ovat saaneet jo Jumalan valtakunnan lahjaksi Jeesukselta. He eivät elä siitä, mitä tekevät, vaan siitä, mitä he saavat olla Jumalan armon vuoksi. He ovat autuaita, ylen onnellisia Kristuksen tähden. Kun he siis ovat kasvaneet syvälle Kristuksen tuntemiseen, kaiken sen jälkeen heillä ei ole enempää kuin mitä he saivat heti Herran luokse tullessaan. Heillä on taivasten valtakunta.

Itoon uskon tulo

Tie pimeydestä valoon voi avautua yllättävälläkin tavalla. Syyskuun eräänä iltana vuonna 1927 elämässään epätoivoon joutunut 15-vuotias Eiichi Ito maleksi Nagoyan suurkaupungin katuja. Hän oli pinnaamassa iltakoulusta, johon hän oli joutunut isän yhtiön konkurssin jälkeen. Rahat olivat lopussa ja aika piti jotenkin saada tapetuksi. Hän kulki erään tavallisen rakennuksen ohi. Sen sisältä kuului laulua ja Eiichi päätti uteliaisuuttaan kurkistaa, mitä siellä tapahtui. Meneillään oli kristillinen evankelioimiskokous. Hän kuvailee kokemaansa näin:

"En ollut koskaan aikaisemmin käynyt kristillisessä kirkossa, en kuullut ainoatakaan saarnaa tai virttä puhumattakaan siitä, että olisin nähnyt Raamattua. En ymmärtänyt mistä oli kyse, mutta astuin sisään ja istuuduin takimmaiselle penkille.

Sinä iltana oli koolla 40-50 ihmistä. Katsellessani heidän kasvojaan silmiini pisti heti, miten valoisa ja rauhallinen ilme heillä oli. Omat kasvoni olivat synkät ja kuvastivat tyytymättömyyttä, levottomuutta ja katkeruutta, jota olemukseni oli täynnä. Hämmästyin ihmisiä, jotka lauloivat puhtain, valoisin ja onnellisin ilmein. Laulu rauhoitti mieltäni ja minusta tuntui kuin se olisi puhdistanut likaista sydäntäni. Istuin siinä silmä kiinni ja minun tuli hyvä olo ja liikutuin syvästi.

Laulun loputtua kokouksen juontaja rukoili. En ollut kuullut sellaista rukousta koskaan ennen. Se erosi suuresti niistä rukouksista, joita japanilaiset rukoilevat buddhalais- ja shintotemppeleissä. Hän aivan kuin keskusteli jonkun kanssa. Illan puhuja oli minun viisitoistavuotiaan silmissä suunnilleen isoisäni ikäinen ja kaiken lisäksi hän oli länsimaalainen tohtori E.H. McAlpin. Hän oli hyvin pitkä mies. Kun hän aloitti puheen japaniksi, hämmästyin, että joku ulkomaalainen osasi puhua kieltämme ja aloin kuunnella tarkkaavaisesti.

"Hyvää iltaa". hän lausui ja jatkoi, "olen iloinen, kun olette kokoontuneet tänne. Tänä iltana puhun teille Jeesuksesta Kristuksesta." Kuulin ensi kertaa elämässäni nimen Jeesus Kristus. En tiennyt, että sen nimistä henkilöä oli historiassa koskaan ollut olemassakaan.

"Jeesus Kristus syntyi 2000 vuotta sitten tähän maailmaan. Mutta minkä tähden Hän tuli? Kuulkaamme se Hänen omasta sanastaan. Eläessään maan päällä Hän sanoi itsestään näin: 'Minä olen maailman valkeus. Joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus'."

En tietenkään ymmärtänyt sanojen sisältöä, mutta sitten hän jatkoi:

"Jeesus Kristus tuli valoksi tähän maailmaan. Hän tuli tuomaan maailman kaikkia ihmisiä varten valon, sydämiä valaisevan todellisen valkeuden. Vaikka ihminen nyt eläisi kuinka synkässä pimeydessä tahansa, ottamalla Jeesuksen vastaan sydämeensä ja Jeesuksen rakkauden voimasta uskomalla Jumalan armoon hän voi päästä elämään valossa ja pelastua valon lapseksi. Jeesus ei tullut kutsumaan ja pelastamaan tämän maailman mahtavia ja erinomaisia ihmisiä, vaan syntiensä tähden pimeydessä kärsiviä, huonoja. Hän tuli pelastamaan heidät synnin pimeydestä Jumalan valkeuden lapsiksi, pahan vallasta uusiksi ihmisiksi. Sitä varten Jeesus tuli." Tähän asti kuultuani liikutuin vielä syvemmin.

Se johtui siitä, että tiesin olevani pimeyden lapsi. Uskoin, ettei mikään eikä kukaan voisi minua auttaa. Mutta Jeesus olikin tullut muuttamaan uudeksi juuri minunlaisten onnettomien ihmisten elämän. Elin päivät päästään kiroten yhteiskuntaa, ihmisiä ja jopa vanhempianikin. En piitannut työnteosta enkä koulunkäynnistä ja olin kulkemassa synnin tiellä yhä synkempään pimeyteen. Mutta Jeesus oli tullut maailmaan pelastamaan juuri toivottomia ihmisiä. Kuullessani tämän hämmästyin suuresti ja kuuntelin puhetta yhä tarkkaavaisemmin.

"Pian tulee joulua. Jouluna iloitsimme siitä, että Jeesus tuli tähän maailmaan todistuksena Jumalan elävästä rakkaudesta meitä kohtaan. Toivoisin, että te, hyvät kuulijat, ottaisitte Jeesuksen vastaan sydämiinne ja voisitte viettää tänä vuonna todellista joulua," julistaja jatkoi.

Minä ymmärsin tuon iäkkään julistajan sanoman heti sinä iltana. Sydämeni avattiin ymmärtämään, että Jeesus oli tullut pelastamaan minut sellaisena kuin olin. Sinä iltana Jumala avasi sydämeni uskomaan Jeesukseen ja tulin pelastuksesta osalliseksi.

Puhe päättyi yhteiseen rukouskehotukseen. Kun kaikki laskivat päänsä kumaraan, tein minäkin niin. Mutta lähetyssaarnaaja sanoikin:

"Ennenkuin rukoilemme, haluaisin kysyä, onko täällä tänä iltana ketään, jolla ei ole todellista iloa ja sydämen rauhaa. Onko ketään, joka huolimatta siitä, että haluaisi elää hyvää ja puhdasta elämää, joutuu päivittäin viedyksi yhä syvemmälle pimeyteen ja pahaan, mutta haluaisi saada todellisen pelastuksen ja avun? Jos täällä on joku tällainen ihminen, nostakoon hän kätensä merkiksi. Haluan rukoilla hänen puolestaan, että Jeesus pelastaisi hänet ja vuodattaisi häneen oman elämänsä."

Sen kuullessani pelästyin pahanpäiväisesti:

"Miten tämä mies voi tietää sydämeni tilan ja elämäni noin hyvin? Onko joku kertonut hänelle minusta? Hänhän puhuu selvästi minun asioistani!"

Sisimmässäni huusin samalla:

"Olen saastainen, olen syntinen ihminen, pimeydenlapsi. Rukoilkaa puolestani!" Mutta en kuitenkaan uskaltanut nostaa kättäni merkiksi siitä, koska ympärilläni oli paljon muita. Mutta puhuja toisti lämpimän kehotuksensa vielä pari kertaa. Lopulta päätin:

"Turha minun on yrittää salailla itseäni. Hänhän tietää jo kaiken minusta. Otan tänä iltana Jeesuksen vastaan. Pyydän, rukoilkaa puolestani!" Ja nostin käteni. Silloin julistaja tuli ja pani kätensä päälle ja rukoili puolestani.

Aloin käydä säännöllisesti kirkossa, lukea joka päivä Raamattua ja rukoilla. Jouluna minut kastettiin. Muutamia viikkoja myöhemmin isäni kutsui minut puhutteluun. Hiukan arkana menin hänen eteensä.

"Eiichi, sinä olet viime aikoina muuttunut," hän aloitti. Kun ihmettelin, mikä minussa oli muuttunut, hän jatkoi:

"Kasvojesi ilme on muuttunut valoisammaksi. Tähän asti olet ollut aina synkännäköinen. Sitä paitsi nykyään sanot usein kiitos ja anteeksi. Mikä sinut oikein on muuttanut? Mitä teet ja mitä opiskelet tätä nykyä?"

Tämän kuullessani hämmästyin, sillä itse en ollut huomannut mitään erikoista muutosta päivittäisessä kotielämässäni. Mutta isäni oli havainnut minussa tapahtuneen muutoksen ja iloitsi, kun olin muuttunut synkästä valoisaksi, tyytymättömästä kiitolliseksi ja itsekeskeisestä anteeksi pyytäväksi. Herran valo oli alkanut muuttaa elämäni.

Keväällä jo 90 vuotta täyttänyt Eiichi Ito on toiminut jo 65 vuotta pastorina. Hän on perustanut 17 seurakuntaa ja saanut julistaa lukemattomille ihmiselle rauhan ja valon evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta.

Kristityn tehtävä suolana

Palatkaamme tekstiimme. Määriteltyään millainen kristitty on, Jeesus jatkaa osoittamalla, mikä on Jumalan hallitseman, uskovan kristityn tehtävä tässä ajassa. "Te olette maan suola. Te olette maailman valo!" Jälleen kysymys on siitä, millaisia kristityt ovat Jeesuksen elämän vaikuttaessa heissä Sanan ja Pyhän Hengen kautta, eikä siitä millaisiin saavutuksiin he yltävät tai mitä he saavat aikaiseksi. Jeesus kyllä joutuu varoittamaan siitä, että me voimme estää Hänen olemuksensa suolaisuuden ja maun leviämisen tai valon paistamisen ympärillemme. Uskovan kristityn suurena vaarana on aina Pyhän Hengen murehduttaminen tai vastustaminen. Mutta jos annamme Herran Hengen vapaasti vaikuttaa, kysymys ei ole yrittämisestä ja ponnistelusta ja pinnistelystä, vaan vapaudesta saada olla suola ja valo, koska Jeesus itse on omissaan suola ja valo.

Suolan tehtävä ei suomalaisessakaan ruokapöydässä ollut alun perin maun lisääminen, vaan ennen pakastimia ja jääkaappeja suolaa tarvittiin lihan ja kalan säilömiseen. Suola oli luovuttamattoman tärkeä aina, jotta ruokaa olisi riittänyt halki vuoden. Suolan tehtävä oli estää pilaantuminen. Mitään jo pilaantunutta suola ei kykene palauttamaan kelpolliseksi, mutta se voi estää terveen pahentumisen. Vain Jumalan Pyhä Henki voi turmeltuneen uudesti synnyttää uuteen elämään, mutta uskovien tehtävänä on estää yhteisöllistä turmelusta ja sillä tavalla myös taata mahdollisuudet sille, että Jumalan sana pääsee vapaasti vaikuttamaan ja uudesti synnyttämään ihmisiä.

Jumalan lasten tehtävä on siis olla kaikkialla elämän keskellä suolana, puhdistavana osana. Suola vaikuttaa, kun uskovat tekevät työnsä rehellisesti, eivät annan mitään tuleaa kuutamourakoinnille, antavat äänensä kuulua yhteiskunnallisessa elämässä. Kun elävä kristitty astuu paikalle, rivoudet ja kiroilu vaikenee. Suola kirvelee ja suolana toimiva saa usein sen myös nahoissaan tuntea. Jos taas suola on menettänyt makunsa, kun uskova on väärällä tavalla mukautunut maailmaan, hänen läsnäolonsa ei vaikuta lainkaan. Silloin ei ole kysymys niinkään ympäristöstä, johon olet joutunut, vaan siitä, että sinä olet menettänyt tuoreen yhteyden Herraan. Herra kutsuu sinua palaamaan parannuksessa uuteen puhtauteen ja totuuden tielle.

Te olette maailman valo

Jeesus sanoi: "Minä ole maailman valo, joka minua seuraa se ei vaella pimeässä, vaan hänellä on elämän valo." (Joh. 8:12) Uskovat kristityt ovat maailman valo, koska heidän sydämessään asuu Jeesus Kristus Pyhän Hengen kautta. Jeesuksen valo loistaa uskovan lävitse tälle maailmalle. Uskova on saanut evankeliumin sanan julistettavakseen. Se on sanoma ristiinnaulitusta, mutta ruumiillisesti ylösnoussesta Jeesuksesta Kristuksesta, joka antaa jokaiselle Hänen luokseen tulevalle elämän. Evankeliumi on Jumalan voima, joka kykenee pelastamaan ihmisen.

Jos annat suusi puhua sitä, mitä sydämessä asuu eli evankeliumia, niin saat ennemmin tai myöhemmin nähdä, miten ihmiset tulevat tuntemaan Jeesuksen ja alkavat ylistää taivaallisen Isän nimeä siksi, että saivat ottaa vastaan Sanan valon ja saivat nähdä Jeesuksen synnyttämät hyvät teot elämässäsi. Voit kyllä pitää suusi kiinni, voit kätkeä Herran teot omassa elämässäsi, ja näin estää myös muilta Jumalan valoon pääsemisen. Kysymys ei koskaan ole siitä, että sinä et kykenisi tai jaksaisi loistaa valoa, vaan joko siitä, ettei Jeesus ole koskaan valoksesi tullutkaan tai siitä, että pyrit tukahduttamaan ja sammuttamaan Herran valon omassa sydämessäsi. Jos ja kun annat Herran oman valon loistaa ympärillesi, saat nähdä Herran tekoja. Silloin ei enää ole kysymys siitä, mitä sinä elämässäsi saat aikaan, vaan siitä kuinka paljon Herran armo pääsee Sinun kauttasi leviämään.

Lopuksi vielä toinen esimerkki siitä, miten ihmisestä tulee Jumalan ihminen ja miten hän voi vaikuttaa suolana ja valona.

Masao Naganon tie

Eräs Japanin rautateillä työskennellyt Masao Nagano niminen nuorukainen Hokkaidoon saarelta oli joutunut kosketukseen kristittyjen kanssa. Hän oli lukenut myös Raamattua jonkun verran. Hän kiinnostui siinä määrin, että meni kysymään eräältä pastorilta, mistä kristinuskossa oikein oli kysymys. Pastori selitti, miten Jumala lähetti oman Poikansa Jeesuksen kärsimään Golgatan ristillä meidän syntiemme tähden. Mutta Nagano vastasi: "Kyllä minä sen ymmärrän, että Jumala on luonut kaiken ja rakastaa meitä ihmisiä, mutta puhetta Jeesuksen kärsimyksestä en käsitä. Miksi se tarvittiin?"

Silloin pastori antoi hänelle neuvon seuraaviin Jeesuksen sanoihin viitaten: "Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani." (Joh. 7:17):

"Päästäksesi ymmärtämään ristin salaisuuden sinulle riittää se, että otat yhden Jumalan sanan ja lähdet noudattamaan sitä tosissasi elämässäsi. Ota esimerkiksi sana: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!' Mieti mielessäsi joku henkilö esimerkiksi paras ystäväsi. Päätä tästedes osoittaa hänelle rakkautta yhtä paljon kuin itsellesi."

Nagano otti haasteen vastaan. Hän valitsi rakkautensa kohteeksi erään työtoverinsa Japanin rautateiltä. Hän ryhtyi tosissaan auttamaan häntä. Tuli tilanne, jossa hänen ystävänsä varasti erään työtoverinsa palkkapussin ja joutui kiinni. Nagano onnistui kuitenkin suurella vaivalla pelastamaan ystävänsä työpaikan ehdolla, että hän toimisi ystävänsä esimiehenä ja vastaisi hänestä jatkossa. Mutta hänen ystävänsä ei kyennytkään ottamaan hänen rakkauttaan vastaan nöyrästi. Kateus nousi. Hän alkoi vihata auttajaansa. Lopulta Nagano huomasi, että myös hän alkoi vihata ystävänsä. Yritys rakastaa osoitti hänelle, kuinka suunnattoman paha hänen oma sydämensä oli. Naganon oli pakko palata pastorin luo tunnustamaan:

"Nyt ymmärrän, miksi Jeesus ristiinnaulittiin. Se tapahtui minun kauhean sydämeni ja katkeruuteni ja vihani tähden."

Mutta nyt Naganolle kelpasikin jo syntien anteeksiantamuksen sana. Hänet kastettiin ja hän sai kokea Jumalan yli ymmärryksen käyvän rauhan, kun kaikki synti oli pyyhitty pois Jeesuksen veren kautta. Jumalan sanan noudattaminen paljasti hänelle synnin, mutta vei hänet myös armon ja Jumalan rakkauden osallisuuteen.

Mutta osallisuus Pyhässä Hengessä hänen sydämeensä vuodatetusta Jumalan rakkaudesta alkoi vaikuttaa hänessä. Hänestä tuli rautatieeläisten kristillisen yhdistyksen innokas julistaja. Hän alkoi julistaa sitä ristin evankeliumia, jonka kautta Jumala oli hänet pelastanut.

28. helmikuuta 1906 tapahtui Shiokari-solassa rautatieonnettomuus. Junan viimeinen vaunu irtautui muusta junasta ja alkoi kiihtyvällä vauhdilla vieriä kohti mutkaa, jonka alla avautui syvä rotko. Vaunussa ollut Nagano yritti käsijarrulla saada vaunun pysähtymään, mutta se oli jäänyt kiinni eikä toiminut. Lopulta hän heittäytyi kiskojen ja pyörien väliin ja sai viime tingassa omalla ruumiillaan vaunun pysähtymään. Hän kuoli, mutta kaikki muut matkustajat pelastuivat.

Hänen kuolemansa ja uskonsa kosketti monia. Nagano oli valmistautunut kuolemaan milloin tahansa. Siitä oli osoituksena testamentti, jota hän kanto aina mukanaan. Veren tahraamana se löydettiin hänen taskustaan. Siinä hän tunnusti uskonsa ristiinnaulittuun ja ylösnousseeseen Jeesukseen ja esitti toivomuksensa hautajaistensa suhteen. Hänen kuvallaan varustettuna sen teksti painettiin kortiksi, jota levitettiin laajalti. Moni sen saanut kääntyi kristityksi.

Nagano löysi totuuden noudattamalla Jumalan sanaa. Hän löysi ensin totuuden omasta syntisyydestään, mutta sitten myös Jumalan rakkauden suuruudesta Kristuksen uhrissa. Hän sai myös kokea, että Jumalan sana kykenee muuttamaan meidän elämämme, kun suostumme sen alle.

Herra kutsuu Sinua

Miten on Sinun laitasi? Elämme turmeluksen ja pimeyden aikaa maassamme. Tiedätkö, että yksi kynttilä riittää antamaan valon kokonaiseen pimeään huoneeseen. Vielä vanha ja pitkään kulunutkin kynttilä kykenee valaisemaan, kunhan Jeesus valo saa palaa hänessä.

Jos synti on saanut puhaltaa lamppusi sammuksiin, tule tänään Jeesuksen luo, tunnusta koko pimeytesi ja pyydä Häntä antamaan Sinulle armo, anteeksiantamus, puhdistus ja uusi elämän valo Hänen yhteydessään. Hän haluaa sen Sinulle antaa, Hän odottaa, että saisi olla Sinulle armollinen. Herra haluaa antaa Sinulle autuuden. Mutta Hän haluaa myös Sinut omaan käyttöönsä, maan suolaksi ja maailman valoksi.